

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11Csp/100/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122206042
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122206042.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava - Ružinov, IČO: 31320155, zastúpený: Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, IČO: 36715352, p r o t i žalovanému: J. G., Z.. XX.XX.XXXX, B. XXX XX O. XXX, zastúpený: JUDr. Daniel Tarbaj, advokátska kancelária, Zámocká 525/28, 091 01 Stropkov, IČO: 53450345, o zaplatenie 53,45 Eur a prísl., takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%
- III. Protižalobu o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vylučuje na samostatné konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou zo dňa 28.6.2022 sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 53,45 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne od 28.12.2019 do zaplatenia. Nárok odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel jeho právny predchodca zmluvu o pôžičke dňa XX.X.XXXX, ktorou žalovanému bola poskytnutá pôžička vo výške 2.000 Eur. Žalovaný sa ju zaviazal splatiť 72 mesačnými splátkami po 59,39 Eur až do celkovej sumy pôžičky 4.276,08 Eur. Dospelí však zaplatil len 4.222,63 Eur. Žalobca ho preto predžalobnou upomienkou zo dňa 2.10.2019 vyzval na úhradu dlžných splátok a zároveň ho upozornil, že v opačnom prípade bude oprávnený úver zosplatiť. K úhrade dlžných splátok nedošlo, preto žalobca úver zosplatil ku dňu 19.12.2019, čo žalovanému oznámil listom zo dňa 22.12.2019. Žalovanú sumu vyčíslil ako rozdiel zosplatennej istiny úveru 4.276,08 Eur a úhrad žalovaného 4.222,63 Eur.

2. Žalovanému bola doručená žaloba na vyjadrenie dňa 11.7.2022, písomne sa k nej vyjadril až 21.9.2022, hoci súdom stanovaná lehota na vyjadrenie mu uplynula ešte 27.7.2022. V písomnom vyjadrení žiadal žalobu zamietnuť pre chýbajúce povinné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/, j/, zákona č. 129/2010 Z.z. a nespĺnenie povinnosti ohľadom zisťovania bonity žalovaného, v dôsledku čoho nastala fikcia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle § 11 ods. 1, 2 citovaného zákona a vyslovil tiež názor o neplatnej dohode o výške úrokovej sadzby pre jej neprimeranosť s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka. Protižalobou sa domáhal určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Uvedené podanie bolo súdu doručené 2 dni pred už stanoveným termínom vyhlásenia rozsudku bez pojednávania.

3. V danom prípade sa jedná o spotrebiteľský spor podľa § 290 CSP. V zmysle citovaného ustanovenia spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

4. V spotrebiteľskom spore nie je potrebné nariadiť pojednávanie, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 Eur (§ 297 písm. b/ CSP).

5. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

6. V danom prípade žalovaný nespochybnil skutkové tvrdenia uvedené v žalobe, to znamená, že platí fikcia o ich nespornosti a nakoľko aj hodnota sporu neprevyšuje 1.000 Eur a je splnená aj podmienka jednoduchého právneho posúdenia veci, súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 297 písm. b/ CSP).

7. Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami strán, zmluvou o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa XX.X.XXXX, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, výzvou na zaplatenie zo dňa 2.10.2019 s doručenkou, prehľadom splátok a úhrad, listom zo dňa 22.12.2019 a zistil tento skutkový stav:

8. Dňa XX.X.XXXX uzavrel právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. a žalovaný zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky pod č. 45950661. V úvodnej časti zmluvy sú údaje o žalovanom, z ktorých vyplýva, že je ženatý, má vlastné bývanie, je zamestnaný u konkrétneho zamestnávateľa od roku 2011 na dobu neurčitú s priemerným čistým mesačným príjmom 480 Eur, nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť a v zmluve je aj údaj o celkovej výške mesačných splátok, kde má uvedenú nulu. Z časti III. zmluvy vyplýva, že žalovaný v zmluve predložil len občiansky preukaz a preukaz poistenca zdravotnej poisťovne.

9. Konkrétne zmluvné podmienky sú uvedené v časti V. označenej ako „pôžička“ a to nasledovne: pôžička - 2.000 Eur; splátka 57,72 Eur; splátka s poistením 59,39 Eur; počet splátok 72; celková čiastka 4.155,84 Eur; celkové náklady spotrebiteľa 2.155,84 Eur; mesačná výška poistenia 1,67 Eur; fixná ročná úroková sadzba 32%; v tej istej hodnote je uvedené aj RPMN; termín konečnej splatnosti september 2019 a priemerná hodnota RPMN 18,84%.

10. Časť IX obsahuje ďalšie zmluvné podmienky, kde v bode 7 je uvedený vzorec pre výpočet RPMN a vysvetlenie všetkých jeho symbolov, z čoho je zrejmé, že predpokladom pre výpočet RPMN bola výška pôžičky, počet splátok, výška splátky bez poistenia a interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania. V bode 6 je uvedená splatnosť splátok - 20. dňa v mesiaci a splatnosť prvej splátky od nasledujúceho mesiaca po uzatvorení zmluvy.

11. Podľa bodu 12.4 zmluvy si účastníci dohodli právo spoločnosti na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky v prípade, ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva klienta 15 dní vopred. Obaja účastníci túto zmluvu aj podpísali.

12. Zo štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, ktoré podpísal aj žalovaný vyplýva, že na získanie spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok sa nemusí uzatvoriť poistenie na zabezpečenie spotrebiteľského úveru.

13. Podľa prehľadu splátok a úhrad žalovaný z predmetnej úverovej zmluvy zaplatil celkovo 4.222,63 Eur. Poslednú úhradu poukázal 20.9.2019.

14. Písomnou výzvou zo dňa 2.10.2019 žalobca vyzval žalovaného na úhradu sumy 53,45 Eur najneskôr do 1.11.2019 s tým, že v opačnom prípade si bude uplatňovať aj úrok z omeškania. Ďalším listom zo dňa 22.12.2019 opäť vyzval žalovaného na úhradu nedoplatku vo výške 53,45 Eur do 10 dní odo dňa doručenia tohto listu.

15. Súd vyzval žalobcu na preukázanie splnenia povinností veriteľa ohľadom zisťovania a preverovania bonity žalovaného pred uzavretím predmetnej zmluvy s poukazom na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Žalobca reagoval tým, že žalovanému občiansky preukaz nebol odcudzený a tvrdil, že žalovaný

z titulu zamestnanca preukázal výšku mesačného príjmu a mesačné výdavky. Žiadny dôkaz o tomto svojom tvrdení však súdu nepredložil.

16. Obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. zanikla ku dňu 1.1.2018 zlúčením a jej právnym nástupcom sa stal žalobca, čoho dôkazom je notárska zápisnica zo dňa 11.12.2017 notárky JUDr. Ľubice Florianovej pod sp. zn. N3283/2017 NZ 54215/2017.

17. Je nepochybné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka.

18. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

19. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

20. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Zároveň bolo potrebné posúdiť právny vzťah medzi stranami aj podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, t.j. v danom prípade v znení účinnom od 10.6.2013 do 30.4.2014.

23. Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

24. Podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

25. Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

26. Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a)

zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101?ucinnost=10.06.2013>>,

b)

zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101?ucinnost=10.06.2013>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101?ucinnost=10.06.2013>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101?ucinnost=10.06.2013>>,

c)

zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101?ucinnost=10.06.2013>> alebo

d)

v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

27. Podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101?ucinnost=10.06.2013>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101?ucinnost=10.06.2013>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101?ucinnost=10.06.2013>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

28. Súd podrobil súdnemu prieskumu predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zistil, že zmluva má písomnú formu, obsahuje všetky povinné náležitosti, ktoré sú vymenované v § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona a je v nej uvedená správna výška RPMN.

29. Súd však zistil, že zákonná fikcia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nastala podľa § 11 ods. 2 vety 2. až 4. citovaného zákona. Napriek výzve súdu totiž žalobca nepreukázal, aby postupoval s riadnou odbornou starostlivosťou pri poskytnutí úveru žalovanému. Nepredložil žiadny dôkaz a to napriek výzve súdu, o tom, že by príjem žalovaného si overoval v nejakej databáze, napríklad sociálnej poisťovni alebo že by si preveroval jeho úverovú zaťaženosť z niektorého z úverových registrov. Napokon aj zo samotnej zmluvy vyplýva, že žalovaný žiadne doklady nepredkladal.

30. Súd pripomína, že zákonodarca jasne uložil veriteľovi povinnosť zistiť sociálnoekonomickú situáciu spotrebiteľa, teda žalovaného, čo znamená povinnosť zistiť nielen jeho príjem, ale aj pravidelné výdavky. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je totiž kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bolo totiž zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver alebo údajmi z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť, ale aj overovať a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný zistiť objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Odborná starostlivosť totiž predpokladá, že údaje ktoré dlžník veriteľovi uvedie, si veriteľ aj overí. Tieto závery napokon vyplývajú aj z rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-449/13 (Consumer Finance SA proti Ingrid Bakkaus a ďalší) zo dňa 18.12.2014, keď európsky súd uviedol, že poskytovateľ úveru nesie dôkazné bremeno ohľadom posúdenia úveryschopnosti spotrebiteľa na základe dostatočných informácií, pričom na informácie podané len spotrebiteľom sa môže spoliehať len vtedy, ak sú dostatočné a podložené dokladmi. Tieto závery napokon vyplývajú aj z nálezu Ústavného súdu ČR III.ÚS 4129/18 zo dňa 26.2.2019 a rozsudkov Najvyššieho súdu ČR 33Cdo/2178/2018 zo dňa 25.7.2018 a 33Cdo/201/2018 zo dňa 20.3.2019. V tejto súvislosti možno poukázať aj na závery vyplývajúce z rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-679/18 zo dňa 5.3.2020, podľa ktorého článku 8 a 23 Smernice 2008/48/ES z 23.4.2008 sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa a vyvolať dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve.

31. Žalobca sa nepreverením príjmu žalovaného dopustil hrubého porušenia povinnosti konať s riadnou odbornou starostlivosťou, čo spôsobilo zákonnú fikciu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 2 vety 2. až 3. citovaného zákona. Znamená to, že žalovaný mal povinnosť žalobcovi vrátiť len istinu úveru t.j. 2.000 Eur, teda bez úrokov a poplatkov a keďže mu zaplatil podstatne viac a to až 4.222,63 Eur nemá voči žalobcovi žiadny dlh a preto súd žalobu ako neopodstatnenú zamietol.

31. Žalovaný postupoval v rozpore so zásadou sudcovskej koncentrácie upravenej v § 153 ods. 1, 2 CSP, keď písomné vyjadrenie k žalobe predložil súdu dávno po uplynutí sudcovskej lehoty v zmysle uznesenia tohto súdu č.k. 11Csp/100/2022-30 zo dňa 4.7.2022. Súd pritom pripomína, že žalovaný je zastúpený advokátom a preto ustanovenie § 296 sa na tento prípad nepoužije s poukazom na § 291 ods. 3 CSP. Základnými povinnosťami sporových strán sú povinnosť tvrdiť skutočnosti relevantné pre posúdenie prípadu a svedčiace v prospech tejto strany a súčasne povinnosť strany pravdivosť týchto svojich tvrdení pred súdom dokázať zákonnými prostriedkami. Kritériom pri posudzovaní použiteľnosti uplatnených prostriedkov procesnej obrany a procesného útoku je ich relevantnosť pre prejednávajúcu vec, ako aj včasnosť ich uplatnenia. Ide o časové kritérium, ktoré je charakterizované tak, že tieto úkony nebolo možné uplatniť skôr a zároveň strana konala podľa úvahy súdu rýchlo a hospodárne. Žalovaný v tomto prípade postupoval v rozpore s týmto posúdením, pričom súd navyše má povinnosť ex offio posúdiť, či nenastala zákonná fikcia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ale napriek tomu sa súd vyjadruje aj k tvrdeniam žalovaného o nedostatkoch zmluvy, ktoré však považuje za neopodstatnené. Doba trvania zmluvy totiž vyplýva z dohodnutých zmluvných podmienok a mala by byť zrozumiteľná každému priemernému spotrebiteľovi. Dohodnutých bolo 72 mesačných splátok, prvá splátka bola splatná od nasledujúceho mesiaca po uzavretí zmluvy, teda od 20.10.2013 a zrozumiteľne je uvedený a termín konečnej splatnosti ako september 2019 a nakoľko každá mesačná splátka bola splatná 20.dňa v mesiaci tento termín bol 20.10.2019. K totožnému záveru napokon dospel aj Najvyšší súd SR v uznesení 1Cdo/167/2021 zo dňa 27.4.2021. Predpoklady použité pre výpočet RPMN sú jasne uvedené v článku IX v bode 7 zmluvy, opäť v tejto súvislosti súd poukazuje aj na závery vyplývajúce z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.2.2021. Správna bola aj celková čiastka na zaplatenie, pričom v tejto súvislosti je potrebné vychádzať z definície celkovej čiastky, ktorá je obsiahnutá v článku IX zmluvy v bode 2 tak, že predstavuje súčet všetkých splátok bez poistenia dohodnutých účastníkmi v zmluve. Ide o definíciu, ktorá obsahovo je totožná s definíciou uvedenou v § 2 písm. h/ zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorej celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je súčet výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom v nadväznosti na § 2 písm. g/ citovaného zákona. Pre výpočet celkovej čiastky na zaplatenie je teda potrebné vychádzať zo súčtu počtu splátok a mesačnej splátky bez poistenia (72 x 57,72), čo je presne 4.155,84. Napokon k posúdeniu výšky úrokovej sadzby súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/171/2019, ktorý akceptoval tú istú ročnú úrokovú sadzbu 32% p.a., keďže túto úrokovú sadzbu nepovažoval za takú, žeby podstatne prevýšila úrokové sadzby poskytované bankami a preto ju považoval za primeranú.

32. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V spore bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto mu súd priznal nárok na plnú náhradu trov konania, keďže nezistil žiadny dôvod pre aplikáciu § 257 CSP, ktorý možno použiť len výnimočne. Súd nemohol vyhlásiť rozsudok bez pojednávania týkajúci sa protižaloby žalovaného o určenie bezúročnosti úveru, keďže k tomu neboli splnené procesné podmienky podľa § 297 písm. b/ CSP, navyše ide o nadbytočný výrok vzhľadom na súdom realizovanú fikciu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Súd musel preto túto protižalobu vylúčiť na samostatné konanie.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, okrem výroku o vylúčení veci na samostatné konanie, v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.